13.8.7	

(פוק תנא לברא) אדעה ג׳) אדעה ג׳) 76b (משנה ג׳)

- ז. לא נִבא עַמוּנִי וּמוּאָבִי בִּקְהָל ה׳ וֵּם דּוֹר עֲשִׂירִי לא נָבא לָהֶם בַּקְהַל ה׳ עַד עוֹלָם: עַל דְבַר אֲשֶׁר לא קִדְּמוּ אֶתְכֶם בַּלֶחָם וּבַמִים בַּדֶרָ בְּצַאתְכָם ממּצְרִים וַאֲשֶׁר שָׁכַר עַלֶיף אֶת בִּלְעָם בֶּן בְּעוֹר מִפְתוֹר אֲרֵם נַהֲרַיִם לְקַלְלָדֵ: וְלֹא אָבָה ה׳ אֱלהֶיף לִשְׁמֹע אֶל בִּלְעֵם וַיַהֲפֹה ה׳ אֱלהֶיף לְשָׁמ לִבְרָכָה כִּי אֲהַבְדָ ה׳ אֱלהֶיף: לא תִדְרֹש שְׁלֹמֵם וְטֹבַתִם כָּל יָמֵיף לְעוֹלַם: זִבױז כּנִידם כַּאַרָי
  - 2. לא תְתַעַב אֲדֹמִי כִּי אָחִיה הוּא ס לא תְתַעֵב מִצְרִי כִּי גֵר הָיִיתָ בְאַרְצוֹ: בָּנִים אֲשֶׁר יוּלְדוּ לָהֶם דּוֹר שְׁלִישׁי יָבֹא לָהֶם בִּקְהַל ה*'שם ח-ט*
  - ג וַכְרָאוֹת שָׁאוּל אֶת דָּוִד יֹצֵא לְקָרַאת הַפְּלְשָׁתִי אָמַר אֶל אַבְנֵר שַׂר הַצָּבָא **בָּן מִי זֶה הַנַּעַר אַבְנ**ָר וַיֹאמֶר אַבְנָר חֵי נַפְשָׁך הַמֶּלֶךְ אָם יָדְעָתִי. *ש״ב יוּ:נה*
    - 4. וַיָּבֹא דָוִד אֶל שָׁאוּל וַיַּעֲמִד לְפָנָיו **וַיָּאֶהָבֵהוּ מְאד** וַיְהִי לוֹ נֹשֵׂא כֵלִים. שמואל א פרק טז פסוק כא
    - ד וְדָוְד בֶּן אִישׁ אֶפְרָתִי הַזֶּה מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וּשְׁמוֹ יִשֵׁי וְלוֹ שְׁמֹנָה בָנִים **וָהָאִישׁ בִּימֵי שָׁאוּל זָקֵן בָּא בַאֲנָשִׁים**: שמואל א פרק יז פסוק יב.
      - 6. **וַיַּלְבֵּשׁ שָׁאוּל אֶת דָּוִד מַדָּיו** וְנָתַן קוֹבַע נְחשֶׁת עַל ראשו וַיַּלְבֵשׁ אֹתוֹ שְׁרְיוֹן: שמואל א פרק יז פסוק לח
      - ד. וְלוֹ הָיָה בֵן וּשְׁמוֹ שָׁאוּל בָחוֹר וָטוֹב וְאֵין אִיש מִבְנֵי יִשְׂרָאָל טוֹב מִמֶנוּ **מִשְׁרְמו וַמֵּעָרָה נְבֹהַ מְכָל הָעָם** שמוּא*ָל א פרק ט פסוק ב*.
  - אַ ואָת עַמָשָׂא שָׂם אַבְשָׁלם תַּחַת יוֹאָב עַל הַצָּבָא וַעֲמָשָׂא בֶן אִישׁ וּשְׁמוֹ **יִתְרָא הַיִּשְׂרָאֵלִי** אֲשֶׁר בָּא אֶל אֲבִיגַל בַּת נָחָשׁ אֲחוֹת צְרוּיָה אֵם יוֹאָב*: ש״ב יו:כה*
    - פ. ואביגיל ילדה את עמשא ואבי עמשא יתר הישמעאלי. דברי הימים א פרק ב פסוק יז
      - 10. כָּל כָּבוּדָה בָת מֶלֶך פָּנִימָה מְמִשְׁבָּצוֹת זֶהָב לְבוּשָׁה. תהלים פרק מה פסוק יד
      - וו. ויאמרו אַליו אַיה שָׁרָה אִשְׁתֶך ויאמֶר הָגָה בָאָהָל: בראשית פרק יח פסוק ט
      - 12. אַנָה ה' כִּי אֵנִי עַבְדָך אַנִי עַבְדָך בֵּן אֶמָתֵך פַתָּחָת למוסרי. תהלים פרק קטז פסוק טז
    - רבות עשית אַתָּה ה׳ אֱלהַי נְפְלָאֹתֶיך וּמַחשְׁבֹתֶיך א**ַלִינוּ** אֵין עַרך אֵלֶיך אַגִּידָה וַאֲדַבָּרָה עָצְמוּ מִסַפֵּר. *תהלים פרק מ פסוק ו*
      - אָז אָמַרְתִּי הְנֵה בָאתִי בְּמְגִלַת סֵפֶר כָּתוּב עָלָי: תהלים פרק מ פסוק ח. 14

.13

- וּכְמוֹ הַשַּׁחַר עָלָה וַיָּאִיצוּ הַמַּלְאָכִים בְּלוֹט לֵאמר קום קַח אֶת אִשְׁתָך וְאֶת שְׁתֵי בְנֹתֶיך **הַנְמְצָאֹת** פֶן תִסְפֶה בַּעַון הָעִיר: בראשית פרק יט פסוק טו.
  - 16. **מָצָאתִי** דָּוִד עַבְדִי בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מְשַׁחְתִיוּ. *תהלים פרק פט פסוק כא*
  - *זו.* אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וַחֲלָלָה זֹנָה אֶת אֵלֶה לֹא יִקָּח כִּי אִם **בְּתוּלָה מֵעַמָּיו** יִקַּח אָשָׁה*: ויקרא פרק כא פסוק יד*
- I משנה ג' יאדומי vs. מצרי ואדומי (vv. 1-2) מצרי ואדומי (vv. 1-2)
  - a עמוני ומואבי ban is perpetual and for infinite generations but only applies to males
    - i Aggadic background involving conversation between שאול, אבנר, דואג regarding background of דוד (vv. 3-16)
    - ii עולא quoting יוחנן יוחנן: the daughter of a גר עמוני may marry into כהונה (assumption: case is where both parents are ביאה סת ווער איסור ביאה איסור ביאה עוניים).
      - 1 *challenge (עולא son*): which קידושין פ״ד הו הי יוסי/ר' יהודה) is the author? (refers to dispute between קידושי)
        - (a) Lemma1: cannot be רי יהודה, who holds that בת גר זכר may not marry into ק״ו לעמוני) (ק״ו לעמוני)
        - (b) *Lemma2*: cannot be ר' יוסי, who holds that even a בת גר וגיורת may marry a ק"ו כהן here, where the mother is a בת ישראל ה
          - (i) Suggestion: it is סד"א ;ר' יוסי only מותרים בקהל that are מותרים generate כשרות לכהונה
            - 1. *rationale*: inferred from כ״ג לאלמנה
              - a. challenge: אסור is אסור is אסור
              - b. *retort*: אסורה לכהונה (had no illegitimate ביאה and is אסורה לכהונה)
              - c. *Challenge*: חלל's stigma is from birth
              - d. *HCD*: they are limited in ביאה בקהל and the daughter is פסולה לכהונה
              - e. *Challenge*: both involve an עבירה
              - f. Defense: our case is not עמוני בעמונית, rather עמוני בישראלית)
              - g. Support: explicit ruling of ר' יוחנן that permits כהונה to בת גר עמוני ובת מצרי שני

                - ii. ייר: as מותרת לכה"ג taught in his presence (v. 17), גרים from גרים of "one source" מותרת לכה"ג
                - iii. Response: עמוני וישראלית includes גיורת from 2 nations (i.e. עמוני וישראלית)
                - iv. Alternate version of response: בתולה includes בתולה from 2 nations, including one that has "2 nations" (i.e. עמון ומואב, where men are אסור)
                - v. Following alt. version how is בת מצרי שני permitted? (not from עם שיש בו שני עממין)
                - vi. Possibility: from בת ישראל ← עמוני
                - vii. *Rejection*: his daughters are מותר
                - viii. Defense: מצרי שני married to מצרי שני also produces permissible daughters
              - h. היהודה reported that תנא taught differently in front of ר' שמואל בר יהודה:
                - i. עמונית is permitted; her son from an עמונית is banned, but her daughter is permitted
                - ii. caveat to permission: only if husband is מר עמוני, else, daughter is also פסולה
                - iii. ווחנה s reaction: 1st 2 rulings are obvious; 3rd must be לכהונה but should not be
                  - limited to כשרה לכהונה, even עמוני שנא בת ישראל daughter is כשרה לכהונה
  - b מצרי ואדומי ban is only for 1st 2 generations of converts
  - c Females:
    - i $\pi'' same as men (3rd generation is permitted)$
    - ii permitted immediately, via עמון ומואב from עמון ומואב
    - iii *response*: if it is a הלכה, we accept your report; if due to ד, it can be deconstructed (הלכה) (הלכה)